

ΕΚΛΕΚΤΑ ΜΥΘΙΚΤΟΡΗΜΑΤΑ

ΕΤΟΣ Η'

ΕΙΚΟΝΟΓΡΑΦΗΜΕΝΑ ΕΚΔΙΔΟΜΕΝΑ ΚΑΤΑ ΚΥΡΙΑΚΗΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ 592

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

✱

Εν Ἀθήναις, 10 Νοεμβρίου 1891

✱

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΛΕΠΤΑ 20

ΕΤΗΣΙΑ ΣΥΝΔΡΟΜΗ

ΠΡΟΠΑΝΩΤΕΑ

Εν Ἀθήναις	φρ. 8.—
Ταῖς ἐπαρχίαις	8.50
Εν τῷ ἐξωτερικῷ	φρ. χρ. 15.—
Εν Ρωσσίᾳ	ρούβλ. 6.—

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

Μιλλανβοῦ καὶ Ἐτιεβάν: Αἱ ἀστωργοὶ μητέρες.
— *Καρόλον Μερουβέλ*: ΝΕΚΡΑΙ ΚΑΙ ΖΩΣΑΙ, δραματι-
κῶτατον μυθιστόρημα μετὰ εἰκόνων. — *Ἐδμόνδον δὲ Ἀ-*
μίτσις: ἸΣΠΑΝΙΑ. — *Θεοφίλου Γκωτιέ*: Ο ΔΙΠΛΟΥΣ
ΙΠΠΟΤΗΣ, διήγημα. (τέλος).

ΓΡΑΦΕΙΟΝ

ΟΔΟΣ ΠΡΟΑΣΤΕΙΟΥ, ΑΡΙΘΜΟΣ 10

Αἱ συνδρομαὶ ἀποστέλλονται διὰ γραμ-
ματοσήμων καὶ χαρτονομισμάτων παντὸς
ἔθνους, διὰ τοκομεριδίων ἑλληνικῶν δε-
νείων καὶ τραπεζῶν, συναλλαγμάτων, κτλ.

ΜΙΛΛΑΝΒΟΑ ΚΑΙ ΕΤΙΕΒΑΝ

ΑΙ ΑΣΤΟΡΓΟΙ ΜΗΤΕΡΕΣ

— Ἡ θὰ γείνω σύζυγος τοῦ κυρίου Δερὸς, ἀπήντησεν ἡ Ἐμμελίνα, ἥ δὲν θὰ νυμφευθῶ ποτέ.

Ὀλίγον καιρὸν μετὰ ταῦτα, ἐνέπεσεν εἰς εἶδος μελαγχολίας, ἥτις δὲν ἐβράδυνε ν' ἀνησυχίῃ τὸν κύριον Ρισόν. Ὁ ἱατρός, ὁ ὁποῖος προσεκλήθη, ἀπεφώνησε ὅτι ἡ ὑγεία τῆς ὑπέστη σφοδρὰν ἡθικὴν πάθησιν καὶ ἐνεκα τῆς ἀσθενοῦς ἰδιοσυγκρασίας τῆς καὶ τῆς νευρικῆς τῆς καταστάσεως, ὑπῆρχε φόβος σπουδαιοτέρως ἀνησυχίας.

Τότε ὁ κύριος Ρισὸν ἐννόησεν ὅλην τὴν ἔκτασιν τοῦ νοσήματός, ὑπὸ τοῦ ὁποῖου ἔπασχεν ἡ Ἐμμελίνα.

Τί νὰ κάμῃ;

Ἡ ζωὴ τῆς προσφιλοῦς του θυγατρὸς ὑπέκειτο ἐφεξῆς εἰς τυχαία συμβάντα.

Ἐκ τῆς στάσεως τοῦ Γάστωνος Δερὸς ἐξηρτάτο ἡ σωτηρία ἢ ἡ ἀπώλεια τοῦ τέκνου του.

Τέσσαρες μῆνες διέτρευσαν. Ἡ κατάστασις τῆς συμπαθοῦς νεαμίδος ἐδεινοῦτο καθ' ἐκάστην. Ὁ ἱατρός εἶπεν ὅτι δὲν εὐθύνεται πλέον διὰ τὴν ὑγείαν τῆς, ἐὰν δὲν τὴν ὠδήγουν εἰς τὴν Μεσημβρινὴν Γαλλίαν.

Κατὰ τὴν αὐτὴν ἐποχὴν ὁ νεαρὸς ζωγράφος, τὸ ἀντικείμενον τῆς λατρείας τῆς δεσποινίδος Ρισόν, εὗρίσκετο εἰς Νίκαιαν. Ὁ πατὴρ τῆς Ἐμμελίνας τὸ ἐγνώριζεν ἐξ ἐπιστολῆς τοῦ κυρίου Δερὸς.

Ἀπεφάσιεν ὅθεν νὰ δοκιμάσῃ πείραμα, ὅπερ ἡδύνατο νὰ σώσῃ τὴν ἀτυχὴ Ἐμμελίαν.

— Ἐὰν ὁ Γάστων Δερὸς ἀγαπᾷ τὴν θυγατέρα μου, ἐσχέθη καθ' ἑαυτὸν, ὅταν τὴν ἴδῃ θνήσκουσαν θὰ συντρίψῃ ἀμέσως τὰ ἐπιπροσθούντα κωλύματα εἰς τὴν μετ' αὐτῆς ἐνώσιν του καὶ θὰ τὴν νυμφευθῇ.

Τὴν ἐπισύσταν ἀνήγγειλεν εἰς τὴν Ἐμμελίαν ὅτι ἐμελλε νὰ τακτοποιήσῃ τὰς μᾶλλον κατεπειγούσας ὑποθέσεις του καὶ ὅτι ἐντὸς μικροῦ θ' ἀνεχώρουν ὁμοῦ διὰ τὴν Νίκαιαν.

ΙΣ'

Τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τῆς Ἑταιρίας τοῦ Ἀεριοφώτος, τὰ ὁποῖα, ὡς εἶδομεν ἀνωτέρω, ἐφυλαχίσθησαν συνεπείᾳ τῶν κατ' αὐτῶν ἐκδοθέντων ἐνταλμάτων φυλακίσεως ὑπὸ τοῦ παρὰ τῷ Πλημμελειοδικεῖω τοῦ Σηκουάνα ἀνα-

κριτοῦ κυρίου Δορμεϊλ, ἀφῆθησαν μετ' οὐ πολὺ ἐλεύθερα δυνάμει ἐγγυήσεως, ἣν κατέβαλον συμφώνως πρὸς τὸν νόμον.

Ὁ κόμης δὲ Βανδᾶμ ὑπεχρεώθη νὰ καταθέσῃ δι' ἑαυτὸν ποσὸν διακοσίων χιλιάδων φράγκων.

Ἐνεκα δὲ τῆς συνεσχῆς εἰς τὴν κατηγορίαν τοῦ γερουσιαστοῦ Μαυρότ καὶ τοῦ βουλευτοῦ δὲ Ραζωκούρ, ἐζητήθη ἀπὸ τὴν γερουσίαν καὶ τὴν βουλὴν ἡ ἄδεια διὰ τὴν καταδίωξιν. Καὶ τῆς ἀδείας ταύτης δοθείσης, ἡ ὑπόθεσις ἐμελλε νὰ δικασθῇ προσεχῶς.

Ἡ θέσις τοῦ κυρίου δὲ Βανδᾶμ ἦτο ἐκ τῶν σοβαροτέρων.

Κατὰ τὰς διαφορὰς ἀνακρίσεις, εἰς τὰς ὁποίας ὑπεβλήθη, ἐξετέθη δι' ἀπαντήσεων, ὧν ἡ ἀδεξιότης ἦτο διὰ τοὺς μὴ προκαταληφμένους ἀποδείξεις τῆς καλῆς του πίστεως καὶ τῆς περὶ τὴν ὑπόθεσιν ἀγνοίας του. Ἀλλὰ διὰ τὸν ἀνακριτὴν, αἱ ἀπαντήσεις αὗται εἶχον ἀξίαν ὁμολογίας.

Ὅσον ἀφορᾷ τοὺς συνεταίρους τοῦ δὲ Βανδᾶμ, οὗτοι ἐφάνοντο συνεννοηθέντες ὅπως ἐπιβαρύνωσιν αὐτὸν δι' ὅλων τῶν διαπραχθεισῶν δολιοτήτων καὶ ἐπιρρίψωσι κατ' αὐτοῦ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς εὐθύνης.

Ἐνεκεν δὲ τῆς σιωπηρᾶς ταύτης συνεννοήσεως, ὁ κόμης κατέστη ὁ ἀποδιοπομπαῖος τράγος τῶν ἀπατεώων τούτων κυρίων.

Ἀνίσχυρος ὅπως ἀποσυρθῇ ἐκ τοῦ δικτύου, εἰς τὸ ὅποιον συνελήφθη, ἐφέρετο ματαίως ἐν τῷ μέσῳ τῶν ψευδολογιῶν καὶ τῶν συκοφαντιῶν, αἵτινες ἐπεσφρεύοντο κατ' αὐτοῦ. Οἱ βρόχοι τοῦ δικτύου ἐρρίφθησαν μετὰ τσαύτης τέχνης καὶ ἐπιτηδειότητος καὶ τόσον ἰσχυρῶς συνεσφίγγθησαν, ὥστε καὶ αὐτὸς ὁ τύπος ἤρχισε νὰ χλευάζῃ τὸν ἐξαπατηθέντα κόμητα.

Ὁ δυστυχὴς εἶδεν ἐντὸς μικροῦ τὸ ὄνομά του παραδεδομένον ἐν ταῖς ἐφημερίσιν εἰς τὴν κοινὴν χλευσὴν καὶ τοὺς ζητινωτέρους σαρκασμούς.

Ἦδη ὁ πέπλος τῆς ἀτιμίας ἤρξατο ἀποκαλυπτόμενος ἐπ' αὐτοῦ. Ὁ κόμης περιτλήθη εἰς ἀπόγνωσιν· αὐτὸς, τὸ θυμὸν τῶν πρώην συνεταίρων του, παρίστατο ὡς ἀπογυμνώσας αὐτοὺς.

Ἐσχέθη νὰ καταμηνύσῃ τὰς ἐφημερίδας, αἵτινες τὸν ὕβριζον, ἀλλ' ὁ δικηγόρος του τὸν ἀπέτρεψε τούτου καὶ τὸν συμβούλευσε ν' ἀναμείνῃ τὴν ἀπόφασιν τοῦ δικαστηρίου.

Ἡ πρώτη χρήσις, τὴν ὁποίαν ἔκαμε τῆς ἐλευθερίας του, ἦν ἡ ἀναζήτησις τῆς Ἑσθῆρ Φλωρβάλ. Ἀλλ' αὕτη εἶχεν